

Al treilea motiv: Interpretare eronată a articolelor 8 și 12 din Actul Electoral European (1976) și a articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European], întrucât cauza de incompatibilitate aplicată domnului Junqueras nu este proprie procedurii electorale. Nu se poate deduce că statul poate stabili cauza de incompatibilitate menționată în conformitate cu legislația privind procedura electorală prevăzută de Actul Electoral European (1976). Ordonanța este afectată de o eroare de drept întrucât nu consideră contrare articolului 39 CDFUE (ambele alineate), 41 CDFUE (alineatele (1) și (2)) și 21 CDFUE (alineatul (2)), articolul 13 alineatul (3) din Actul Electoral European (1976) și articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European], întrucât prevăd limitări ale drepturilor, contrar articolului 52 alineatele (1) și (3) CDFUE. Ordonanța este afectată de o eroare de drept, întrucât nu ține seama de plasarea CDFUE în ierarhia normativă ca drept primar al Uniunii Europene. Rezultă în mod clar că prin aplicarea unor dispoziții contrare CDFUE, actul atacat este o decizie cu efecte asupra situației juridice a domnului Junqueras, care poate fi atacat potrivit articolului 263 TFUE, motiv pentru care ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept. **În subsidiar**, ordonanța ar fi trebuit să confere o interpretare a articolului 13 alineatul (3) din Actul Electoral European (1976) și a articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European], conformă cu drepturile protejate de CDFUE și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, ținând seama de asemenea de circumstanțele excepționale ale speței și de informațiile de care dispunea Parlamentul European. Ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept întrucât nu se consideră că în speță se putea ajunge într-adevăr la concluzia că exista o eroare materială în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European] care permitea Parlamentului European să refuze să declare caracterul vacant al locului [unui deputat european] sau să recunoască cauza de incompatibilitate aplicată. Astfel, ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept, întrucât actul atacat este o decizie cu efecte juridice în privința domnului Junqueras și poate fi atacată în conformitate cu articolul 263 TFUE.

Al patrulea motiv: Ordonanța atacată cu recurs este afectată de o eroare de drept întrucât se consideră că o inițiativă a președintelui Parlamentului European este conformă cu articolul 8 din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European] nu este obligatorie potrivit dreptului Uniunii Europene. Ordinea juridică trebuie interpretată în ansamblu, iar articolul 39 CDFUE (cu aplicare obligatorie de către statele membre potrivit articolului 51 alineatul (1) CDFUE), obligația de cooperare loială și articolul 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și articolul 6 din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European] fac obligatorie respectarea drepturilor domnului Junqueras, în cazul în care statul membru este notificat cu privire la această situație de președintele Parlamentului European în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European]. Ordonanța atacată cu recurs recurge la o interpretare eronată potrivit căreia în speță nu există circumstanțe speciale care presupun că inactivitatea Parlamentului European este un act atacabil (diverse cereri anterioare pentru protejarea imunității domnului Junqueras nesoluționate și, mai ales, o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene care îi recunoaște calitatea de [membru al Parlamentului European] ales și permite să se constate încălcarea drepturilor sale prin inexistența unei cereri de ridicare a imunității acestuia). Ordonanța atacată cu recurs recurge la o interpretare eronată potrivit căreia în circumstanțele speciale ale speței, refuzul de a soluționa o cerere de protecție urgentă în sensul articolului 8 din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European], este o decizie care îi neagă domnului Junqueras efectele juridice în cadrul protecției imunității acestuia, și care este prin urmare, atacabilă în conformitate cu articolul 263 TFUE.

(¹) JO L 278 din 8.10.1976, p. 5.

Recurs introdus la 25 februarie 2021 de PlasticsEurope împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 16 decembrie 2020 în cauza T-207/18, PlasticsEurope/ECHA

(Cauza C-119/21 P)

(2021/C 163/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: PlasticsEurope (reprezentanți: R. Cana, avocat, E. Mullier, avocată)

Celelalte părți din procedură: Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Republica Federală Germania, Republica Franceză, ClientEarth

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate în cauza T-207/18;

— anularea actului atacat;

- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la acțiunea în anulare formulată de recurentă;
- obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii desfășurate în fața Tribunalului și a celor efectuate de intervenienți.

Motivele și principalele argumente

1. Marja de apreciere care este recunoscută Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) pentru evaluarea substanțelor care trebuie identificate ca substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită în temeiul articolului 57 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (Regulamentul REACH) nu poate fi interpretată astfel încât să permită ECHA să săvârșească erori vădite în selecția și în evaluarea „dovezilor științifice” în temeiul articolului 57 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 menționat. ⁽¹⁾ Cu toate acestea, Tribunalul a admis acest fapt, considerând că nu se poate concluziona în sensul existenței unei erori vădite de apreciere decât dacă ECHA a ignorat complet și eronat un studiu științific fiabil și dacă includerea acestui studiu ar fi modificat evaluarea globală a elementelor de probă astfel încât decizia finală ar fi fost lipsită de plauzibilitate. Tribunalul a admis, de asemenea, că rezultatele studiilor științifice nefiababile puteau fi invocate de ECHA și că fiabilitatea lor scăzută nu se opune luării lor în considerare. Tribunalul a admis chiar și invocarea unor studii științifice puțin fiabile și neconcludente atunci când rezultatele acestora confirmă ipoteza vizată a ECHA privind pretinsa proprietate periculoasă a substanței. Procedând astfel, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept și ar fi încălcat principiul excelenței științifice.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a interpretat în mod eronat articolul 57 litera (f) din Regulamentul REACH, precum și dreptul recurente de a fi ascultată, prin faptul că a interpretat în mod eronat argumentele recurente în ceea ce privește cerința de a stabili că substanța suscită un nivel de îngrijorare echivalent cu efectele substanțelor identificate în temeiul articolului 57 literele (a)-(e) din Regulamentul REACH.
3. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aprecierea elementelor de probă referitoare la argumentele recurente cu privire la fiabilitatea studiilor științifice și a denaturat elementele de probă care i-au fost prezentate.
4. Considerând că aprecierea dovezilor științifice de către ECHA ar fi susținută de principiul precauției, Tribunalul a efectuat o interpretare eronată a acestui principiu și a săvârșit, așadar, o eroare de drept.
5. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că intermediarii nu sunt exceptați de la identificare în temeiul articolelor 57 și 59 din Regulamentul REACH pentru motivul că aceste dispoziții nu vizează decât proprietățile intrinseci ale unei substanțe, iar nu utilizarea acesteia (ceea ce ar include sau nu caracterul intermediar al substanței) și că nu era disproporționat ca ECHA să procedeze astfel.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2007, L 396, p.1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3)

**Recurs introdus la 26 februarie 2021 de International Skating Union împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 16 decembrie 2020 în cauza T-93/18, International Skating
Union/Comisia Europeană**

(Cauza C-124/21 P)

(2021/C 163/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: International Skating Union (reprezentant: J.-F. Bellis, avocat)